

Bož ńebzošch spuŝchczišch ty ten grěch,
Ga by k hobžakowanu!

II. Jezus pokasujo nam pať k drugemu tež taťe
ŝluchare, nad kotarymiž to Bože ŝlowo ŝwoju
moz hopokasujo k ŝbožnosćzi.

A to ŝu te, kenz to Bože ŝlowo pŝchawě ŝlyŝche.

Takich pŝchawych ŝlucharow togo ŝlowa požeda Je-
sus, gaž won s welikim głoŝom huwołajo: „Chtož huŝchy
ma k ŝlyŝchanu, ten ŝlyŝch! Taťe pŝchawě ŝlyŝchaně togo
ŝlowa mēni won tež, gaž won žějo: „To pať na dobrej
semji ŝu te, kenz to ŝlowo ŝlyŝche.“ Ga dwojake ŝlyŝchaně
na Bože ŝlowo ŝe namałajo, to ńepŝchawě a to pŝchawě.
Te pŝchawě ŝluchare ŝlyŝche to ŝlowo s nabožnosćzu, woni
ŝe hobijaju ŝchylnych zuŝch myŝlenow a ŝlawiju ŝwoju
zeľu ŝmyŝľ jano na to ŝlowo togo pŝatkowańa. Woni
grońe:

Wy prosne myŝli žiŝcho tam,
Bož kul žoŝcho hysch,
Ja twarim Božu tempel ŝam,
Tam zu ŝe pŝchemodliŝch.

Taťe ŝluchare hobmyŝliju tež, ako Marija (Luc. 2,
19) ŝchylně te ŝlowa we ŝwojej huŝchobe, aby huŝnali te
potajnosćzi togo Božego kralejŝtwa, a ńebyli mjaŝy tymi,
kenž wižeze ńewiže, a ŝlyŝcheze ńerosměju. Taťe ŝluchare
ŝlyŝche to ŝlowo s tym ŝwětym pŝedkwesěŝchim, až kŝche k
ńebjaŝkem kralejŝtwu hužone a pŝeŝ to ŝlowo wěreze a
ŝbožne hordowasch.